

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy art. 93 ust. 1bis Codice della strada (kodeksu drogowego), dotyczący zakazu poruszania się pojazdami zaopatrzonymi w zagraniczne tablice rejestracyjne (niezależnie od tego, kto jest właścicielem pojazdu) po upływie sześćdziesięciu dni pobytu we Włoszech, może ograniczać, utrudniać lub w jakikolwiek sposób wpływać na korzystanie z prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, prawa do swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 25 czerwca 2020 r. – CO, ME, GC, i 42 innych / MJ, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Eulex Kosovo

(Sprawa C-283/20)

(2020/C 297/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: CO, ME, GC i 42 innych

Strony pozwane: MJ, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Eulex Kosovo

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 8 ust. 3 i art. 10 ust. 3 wspólnego działania Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO ⁽¹⁾, przed zmianą wprowadzoną decyzją Rady 2014/349/WPZiB z dnia 12 czerwca 2014 r. ⁽²⁾, w stosownym przypadku w związku z wszelkimi innymi ewentualnie właściwymi przepisami, należy interpretować w ten sposób, że przyznają one szefowi misji, działającemu w swoim imieniu i na własny rachunek, status pracodawcy międzynarodowego personelu cywilnego zatrudnionego w służbie misji EULEX KOSOVO w okresie poprzedzającym dzień 12 czerwca 2014 r., czy też – mając w szczególności na względzie art. 8 ust. 5 i art. 9 ust. 3 wspólnego działania 2008/124/WPZiB, przed zmianą wprowadzoną w dniu 12 czerwca 2014 r., – w ten sposób, że przepisy te przyznają status pracodawcy Unii Europejskiej lub jednej z instytucji Unii Europejskiej, takiej jak Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej lub wszelkiej innej ewentualnej instytucji, na której rachunek szef misji działał do tego dnia na mocy pełnomocnictwa, delegowanych uprawnień lub w ramach jakiegokolwiek innej formy reprezentacji, którą należałoby ustalić w razie potrzeby?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 42, s. 92.

⁽²⁾ Decyzja Rady zmieniająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. 2014, L 174, s. 42).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal judiciaire – Bobigny (Francja) w dniu 30 czerwca 2020 r. – BNP Paribas Personal Finance SA / ZD

(Sprawa C-288/20)

(2020/C 297/44)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BNP Paribas Personal Finance SA

Strona pozwana: ZD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy warunki takie jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym przewidujące, w szczególności, że frank szwajcarski jest walutą rozliczeniową, a euro walutą płatniczą ze skutkiem przeniesienia ryzyka walutowego na kredytobiorcę, wchodzą w zakres głównego przedmiotu umowy w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 (!) w przypadku niewniesienia odwołania od wysokości kosztów wymiany i w obecności warunków uwzględniających, w określonych terminach, możliwość skorzystania przez kredytobiorcę z opcji zamiany waluty na euro zgodnie z wcześniej ustalonym wzorem?
- 2) Czy dyrektywa 93/13 interpretowana w świetle zasady skuteczności prawa wspólnotowego stoi na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, w którym uznaje się, że warunek lub zbiór warunków, takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego są „jasne i zrozumiałe” w rozumieniu dyrektywy z tego względu, że:
 - wstępna oferta kredytu zawiera szczegółowe informacje na temat transakcji walutowych przeprowadzonych w trakcie trwania kredytu i określa, że kurs wymiany euro w stosunku do franków szwajcarskich będzie kursem mającym zastosowanie na dwa dni robocze przed datą wystąpienia zdarzenia warunkującego transakcję i publikowanym na stronie internetowej Europejskiego Banku Centralnego?
 - zgodnie z ofertą kredytobiorca akceptuje transakcje wymiany z franków szwajcarskich na euro i z euro na franki szwajcarskie niezbędne do realizacji i zwrotu kredytu oraz że kredytodawca przeliczy saldo miesięcznych płatności w euro na franki szwajcarskie po pokryciu dodatkowych kosztów kredytu;
 - w ofercie wskazano, że jeżeli w wyniku transakcji wymiany walutowej kwota jest niższa niż należna na termin wykupu franka szwajcarskiego, spłata kapitału będzie wolniejsza, a niespłacona część kapitału w terminie wykupu zostałaby ujęta w saldzie debetowym rachunku we frankach szwajcarskich oraz że określono, iż spłata kapitału kredytu będzie się zmieniać zgodnie ze zmianami kursu wymiany mającego zastosowanie do miesięcznych spłat; może ona zarówno wzrastać jak i maleć, przy czym zmiana ta może spowodować wydłużenie lub skrócenie okresu spłaty kredytu oraz, jeżeli ma to zastosowanie, zmianę całkowitej kwoty do spłaty?
 - w artykułach „rachunek wewnętrzny w euro” i „rachunek wewnętrzny we frankach szwajcarskich” wyszczególniono transakcje przeprowadzone w każdym terminie płatności należnej z tytułu uznania i obciążenia każdego rachunku, a umowa określa w przejrzysty sposób konkretne zasady funkcjonowania mechanizmu przeliczania walut obcych; oraz mając na uwadze, że w ofercie nie ma wyraźnej wzmianki, w szczególności o „ryzyku kursowym”, które spada na kredytobiorcę z uwagi na brak wpływów w walucie rozliczeniowej, ani też żadnej wyraźnej wzmianki o „ryzyku stopy procentowej”?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy dyrektywa 93/13 interpretowana w świetle zasady skuteczności prawa wspólnotowego stoi na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, w którym uznaje się, że warunek lub zbiór warunków, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego są „jasne i zrozumiałe” w rozumieniu dyrektywy, gdy uwarunkowania wskazane w drugim pytaniu są uzupełnione jedynie o symulację spadku waluty płatności o 5,27 % w stosunku do waluty rozliczeniowej w pierwotnej 20-letniej umowie, bez dalszych określeń takich jak „ryzyko” czy „trudność”?
- 4) Czy ciężar dowodu „jasnego i zrozumiałego” charakteru warunku w rozumieniu dyrektywy 93/13, w tym okoliczności związanych z zawarciem umowy, spoczywa na przedsiębiorcy czy konsumentach?
- 5) Jeżeli ciężar dowodu jasnego i zrozumiałego charakteru warunku spoczywa na przedsiębiorcy, to czy dyrektywa 93/13 stoi na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, które uznaje, w świetle dokumentów dotyczących technik sprzedaży, że to do kredytobiorców należy wykazanie, z jednej strony, że byli odbiorcami informacji zawartych w tych dokumentach, a z drugiej strony, że to bank przekazał im dokumenty, czy też przeciwnie, wymaga, aby uwarunkowania te stanowiły domniemanie, że informacje zawarte w tych dokumentach zostały przekazane, również ustnie, kredytobiorcom, a obalenie tego zwykłego domniemania należy do przedsiębiorcy, który jest odpowiedzialny za te informacje przekazane przez wybranych przez niego pośredników?

- 6) Czy istnienie wyraźnej nierównowagi można uznać w umowie takiej jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, w którym obie strony są narażone na ryzyko walutowe, jeżeli, z jednej strony, przedsiębiorca dysponuje większymi środkami niż konsument dla celów przewidzenia ryzyka walutowego i, z drugiej strony, ryzyko jakie ponosi przedsiębiorca jest ograniczone, podczas gdy ryzyko jakie ponosi konsument, takie nie jest?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 30 czerwca 2020 r.– IB przeciwko FA**

(Sprawa C-289/20)

(2020/C 297/45)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IB

Strona pozwana: FA

Pytania prejudycjalne

Czy jeżeli, tak jak w niniejszej sprawie, z okoliczności faktycznych wynika, że jedno z małżonków dzieli swoje życie między dwa państwa członkowskie, można uznać, w rozumieniu art. 3 rozporządzenia nr 2201/2003 (¹) i w celu jego stosowania, iż ma ono zwykły pobyt w dwóch państwach członkowskich, co oznacza, że jeżeli przesłanki wymienione w tym artykule zostały spełnione w dwóch państwach członkowskich, sądy tych dwóch państw mają w równym stopniu jurysdykcję do orzekania w przedmiocie rozwodu?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satversmes tiesa (Łotwa)
w dniu 30 czerwca 2020 r. – AS „Latvijas Gāze”/ Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko
pakalpojumu regulēšanas komisija**

(Sprawa C-290/20)

(2020/C 297/46)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS „Latvijas Gāze”

Druga strona postępowania: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija